

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per avui, una pesseta de rebuelt

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RANDELA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRENTA
DARRER FORTUNT, NÚM. 5, TERB
TELÈFON
Redacció, 723 - Imprempta, 2.398

ANY VII NÚM. 2.060

BARCELONA, DIMARS, 25 OCTUBRE DE 1910

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

D. Francisco Casas y Tarragó

Mort el dia 30 de setembre últim, a l'edat de 82 anys

HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS Y LA BENEDICCIÓ APOSTÓLICA

(R. I. P.)

Els seus afilits fill Francisco Casas y Font, filla Josepa, fill y filles polítiques, nets, net polític, renet, nebots, cosins y demés parents, al recordar als amics y coneguts tan sensible perdua, els hi preguen el tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir als funerals que, en sufragi de l'ànima del finat, se celebraran avui dimars, dia 25, a les deu, a l'Església de la Casa Provincial de Caritat.

LES MISSES DESPRÉS DE L'OFICI Y TOT SEGUIR LA DEL PERDÓ

EL DOL SE DONA PER DESPEDIT

L'Excm. y Rvdm. Sr. Bisbe d'aquesta Diòcesi s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgència als seus diocesans per cada acte de pietat que dediqui a l'etern descans de l'ànima del finat.

NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

CORONES

EN METALL, PORCELANA,
TELA, SEMPREVIVES, ETC.

Preus sense competència

EN LA FÀBRICA: RONDA DE LA UNIVERSITAT, 21

Grans Magatzems

del carrer de

BILBAO

TRILLAS, VIÑAS Y VIVES

SUCCESSORS DE J. ESCARRÁ

NOVETATS D'HIVERN

GRANDIOSES EXISTENCIES

Sederries - Llaneries

Velluts - Confeccions

Zibelines - Pells - Abrigs

Preu fixo en xifres conegudes

VENDES A L'ENGRÓS - VENDES AL DETALL

CORONES

Exposició y venda en la fàbrica. PASSATGE D'ESCUDELLERS, N.º 3, a preus com les naturals; rams y llanternes.

CLÍNICA C. CROUS

Hepatitis, Tuberculosis pulmonar, Vias urinàries. Cura segura y ràpida. CARMEN. NÚM. 56, PRINCIPAL.—Véase anuncio cuarta página.

LA BELLA JARDINERA

Flors artificials - Corones
Rams funebres

R. CREUS - AVINYÓ, 3

L'ECONOMIA FINANCIERA DE BARCELONA

Per dever patriòtic hem de posar en plena evidència les greus dificultats econòmiques que s'estan acumulant contra el desplegament social de Barcelona.

El pressupost ordinari de la ciutat es alhora deficientíssim y cabot. En els capítols dels gastos les xifres són exorbitants y cada dia augmenten. Les partides que corresponen a ingressos són míseres. Les liquidacions se salden ab formes deficitàries. El desenvolupament subsisteix un any darrere l'altre, creant noves dificultats que s'acumulen a tot el pes mot de l'economia financiera.

El deute de la ciutat arriba a una xifra abrumadora. Prescindint d'Ensenya, que se regeix per una llei especial, no bairà a fi d'aquest any de 143 milions de pessetes. Sumant an aquesta xifra els bons col·locats y lo que's deu per reforma, tindrem la quantitat de 157 milions.

Al deute actual s'hi han d'afegir les quantitats pertinents no solament als irreductibles deficits dels ultimers pressupostos ordinaris, sinó també als gastos extraordinaris fins avui projectats. S'ha indicat la suma de 14 milions per l'aquest de Moncada. Està calculada la quantitat de 10 milions per construcció de escoles. Pot representar la xifra de 80 milions a 120 milions el preu efectiu de

cost de la solució del partit radical pera el concurs d'aigües. Y així en quatre anys, necessaris pera dur a terme aqueixes obres, el deute pot aixecarse a la forta suma de 261 milions, als quals s'acumularan, per la Reforma, per deficits ordinaris y per depreciació en la col·locació de títols, altres 30 milions al menys, fent un total de 291 milions de pessetes.

An aquestes doloroses perspectives financieres no s'hi oposa avui cap esperança. Sembla que la Diputació provincial vol augmentar la xifra del contingent que cobra de la nostra ciutat, contribuint al major deficit del pressupost de 1911. Al Govern se li ha ocorregut plantejar reformes tributaries que entranen un immens perill per l'economia financiera de tot Espanya. L'Estat voldrà conservar y aixamplar el monopoli de la capacitat contributiva en quasi tots els ordres, fent il·lusoria la solució fonda de les finances comunals, que essencialment consisteix en el dret dels municipis a ingressos suficients pera cobrir les atencions ineludibles del seu progrés y de la seva vida.

L'obra del partit radical alimunya fortament tota solució sana y optimista. Es evident en el ferrocarril el prurit de sacrificar la finansa a una política d'aument de gastos. La majoria consisteix a cas omís de la necessitat de reduir el deficit, d'amortisar personal, de deixar de bandiar la col·locació de correligionaris en tel falansteri comunal, de pendre garanties pera les nous gastos en projecte, de sostenir y aixecar el credit de Barcelona ab

una obra de govern ferma y seriosa.

En l'horra present, certament critica pera la finansa de la ciutat, són ben notories y ben tremendes les responsabilitats en que han d'incurrir l'Estat si no reconeix nous recursos als municipis, la Diputació provincial si augmenta el contingent que ara cobra, y el partit radical si no rectifica la seva obra imprudent y funesta.

Barcelona no pot esser víctima ni de l'absolutisme fiscal de l'Estat, ni de les exigències insòlites d'aquest intrús que's diu Diputació provincial, ni de la política descabellada del ferrocarrilisme.

La nostra gran ciutat no ha de tenir, abans de comensar la municipalització, un deute d'imprevisió, imprudent y insostenible, que solament per interessos se menjaria més de la meitat dels seus ingressos, y que faria en absolut il·lusories les reformes democràtiques de l'economia financiera y les grans millores de la vida ciutadana.

Es enganyar al poble parlar-li de la millora y del progrés social quan se li escamoten les bases econòmiques de la seva acció a formes y condicions de benestar y de justícia. Una ciutat ab un deute abrumador, ab interessos formidables, ab xifres d'amortització altíssimes, ab un personal excessiu, y ab gastos imprudentes, no pot esser ni un organisme sa y robust, ni una consciencia col·lectiva apta pera la civilització, ni una vida social alhora lliure y plena. An aquesta ciutat agobiada y caligada hi seran facilis les utopies d'un radicalisme lleuger y xorc, les propagandes d'una política insolent y aventurera, les il·lusions y els oprobis d'una inepta demagogia; però no hi haurà ni impostos basats fonamentalment sobre la riquesa, ni un municipalisme productiu y vigorós, ni un màxim de capacitat del treball, ni res de lo que es immanent y essencial en l'actuació de govern de les democràcies.

Per això nosaltres formulam la nostra més enèrgica protesta contra totes les responsabilitats de la deplorable situació vigent de l'economia financiera de Barcelona. Hem de censurar la multiplicació dels gastos, la persistència del deficit y l'aument del deute imprudent y d'imprevisió de la ciutat. Hem de combatre l'absolutisme fiscal de l'Estat, la major xifra de contingent del nou pressupost de la Diputació provincial, y la política econòmica del ferrocarrilisme. L'Ajuntament, ab la qual se compromet y se portaria el desplaçament y la creixença de la vida ciutadana. Y devem maleir les causes de ruina de la nostra economia pública, y les forces que són destorb de l'instauració del municipalisme, de la supressió de l'impost de consums, y de l'adveniment de justes bases d'impostos y d'ingrés de la finansa.

Mai l'obra nostra serà de cooperació ni de complicitat en el present estat de coses. Nosaltres farem tot lo contrari de lo que ara's fa desde'l govern de Barcelona. El nostre esforç ens donaria la millora econòmica de la democràcia ciutadana; ens imposaria un efectiu progrés del poble; ens portaria irresistiblement a la municipalització de serveis, a una acció cultural intensa, a aixecar y enlitar la vida social en tots els ordres, a la creació d'un sistema tributari que no mereix l'anatema de l'iminent economista en Schield Nicholson, que condemna fortament y justament, per antieconòmics y suicides, els impostos que disminueixen la eficacia del treball.

Nosaltres no hi tenim cap participació en l'actuació de govern ara efectiva a Barcelona. En ordre a l'economia financiera, com en tantes altres coses, senyalam els perills de l'horra present, volem intensificar la nostra oposició a la rutina y a les dificultats avui notories, y esperem, ab fonament de raó y ab lleal confiança, l'adveniment ineludible de la ciutat futura.

L. LLUHI Y RISSECH

LA SIFILIS VENCIDA

Los éxitos obtenidos por el BIOSOL en el tratamiento de la Sifilis (Ataxia, Parálisis, Impotencia) permiten en algunos meses su cura definitiva y radical. Nada de inyecciones dolorosas, nada de mercurio, veneno violento causa de tantos desórdenes (caída de dientes, de cabello, etc.). El BIOSOL regenera el organismo con nuevos elementos de vida y elimina el microbio de la Sifilis por medio de las víctimas de este terrible mal al abrigo de todo peligro para el porvenir.

A fin de propagar en todo el mundo este descubrimiento maravilloso, el Instituto de Seroterapia, S. de A. y S. de A. París, envía gratis a toda persona que le pida por carta el folleto descriptivo indicando el medio de curar la Sifilis por el BIOSOL.

L'Aplec de Lleida

10,000 ciutadans consagren els ideals de la democràcia catalana

Els resultats de l'Aplec

Se va fixant la forma d'aquestes festes de propaganda tal com les organisa la Unió Federal Nacionalista Republicana. L'Aplec no's fa pera la gent de la població aont se celebra. Les comarques velles hi envien grans correes de federals nacionalistes y de cada provincia de Catalunya hi compareixen representacions als seus banderes. Els actes principals de l'Aplec se celebren en presencia d'aquella representació corporal y simbòlica que fortifica en els cors el sentiment de l'unitat nacional.

En els aplecs hi ha un miting, una sortida al camp y una recepció. Al miting els primers oradors de la comunitat, representants dels quatre indrets de Catalunya, exposen els ideals y els admeten a les circumstancies de la realitat local. Com que són festes de comunitat, no s'hi fan aquelles oracions violentes que solen preparar pera l'acció enèrgica immediata. S'hi sembla pera cultivar molt més tard.

La recepció en el local del Centre es com una festa de família. Hi domina un ambient d'intimitat, d'efusió afectiva, de recíproca comprensió. Les banderes amigues adormen fastuosament la sala y alegren el cor ab els records que porten a la memoria.

La sortida al camp es una festa ben catalana, perquè la nostra gent cerca sempre pera les grans emocions col·lectives, el testimoni de la Natura. Allí els que porten l'alta representació del partit convergen amigablement ab els republicans de la nostra llei; les noies dancen y tot el jovent canta cançons. Aquells que han sortit plegats al camp aprenen a conèixer-se en una nova coneixença y els ideals que abans els unien s'enriqueixen ab una font de renovació.

No tots els aplecs són pera reunir una gran gentada, però si han de complir el seu fi es convenien que s'hi trobin homes de diverses comarques perquè ab el canvi d'impressions s'hi va fent més variada y rica la comunitat de pensament. L'home de concepcions més absolutes se modifica, se completa, hi descobreix plans desconeguts modalitats, en aquesta recíproca penetració de vides, de costums, de practiques tan diferents. Els que viatgen no són ja solament els oradors de la comunitat, sinó més humils representants que escamparan per les seves societats lo que han vist y lo que han oït.

L'Aplec de Lleida ha estat el més complet de tots. Pera nosaltres, el del Vendrell sempre recordam que essent el primer ja'ns va proporcionar una poble victòria. El de Banyoles, va ferms conèixer la força y la riquesa de les expansions col·lectives a l'aire lliure. L'Aplec de Lleida s'ha fet ab l'experiencia recollida en els altres y el seu èxit ha sigut consagrat per una veritable multitud.

Però l'Aplec de Lleida ha produït un resultat més feon que tots els altres, perquè mai els homes de l'Unió n'havien presentat més identificats en l'exposició del pensament comú. Havíem comensat per un ideal definit en el Pacte d'Unió, però a Lleida hem arribat a la coincidència en un comú sentit polític.

L'obra està madura. Ja podem reunir-nos pera discutir la forma de la seva organització, perquè ara ja es segur que per sota de les nostres honrades polemiques hi haurà una llei de cordialitat que cap de nosaltres podria destruir sense matar una part de la propria vida.

Cap a Lleida

El viatge

A les dues de la tarda, l'estació del Nord bull de gent. Davant de les taquilles la fila va allongant-se: d'ella sorgeixen, de tant en tant, les senyeres plegades y enfundades. En els grups no's parla més que de Lleida, de l'Aplec, del viatge y en els nostres s'hi nota una gran animació. (Serà un èxit, l'Aplec!, diuen al veure tanta gent que marxa; y aquesta animació y aquesta alegria s'estén arreu per la vella estació. En l'entrada, en l'andén, al restaurant, per tot arreu hi han federals nacionalistes. A l'entorn den Valles y Ribot y den Pere Corominas, la gent s'agrupa. Marca el rellotge les dues y onze minuts, y un timbre repeteix, cridant cap a l'andén. La gent s'apressa y va enquibint-se en els vagons com pot. D'un cotxe criden al cronista y li ofereixen lloc. Mercès.

Emprenem el viatge, l'interminable viatge de set hores. Van ab nosaltres una colla de delegats d'entitats federals nacionalistes, el senyor Marons, de Gracia; don Antoni Salvà, de Sant Martí; don Tomàs Torró, de l'Internacional del Clot; don Manuel García, del C. N. R. del districte de Sabadell; don Josep Elias, del Foment Republicà Català de Sabadell. Hi ve també

l'amic Vilalta Comtes de la Publicitat, Conversans, Política, literatura.

El viatge es llarg, ben llarg. El paisatge y les estacions van succeint-se ab una monotonia cansadora; es una llarga cinta cinematogràfica, que avorix per la igualtat de la visió. De tant en tant, s'anima y rompi per un moment, ab un grup de pins, ab unes casones que sembla que hagin florit en les montanyes, ab un recó feréstec. Les parades llargues les aprofitem pera estirar les cames; tant mateix són masses sot hores de seure!

A Manresa brenem y felicitem efusivament a l'encarregat de la cantina; una mica de conversa buclia posa novetat en la conversa, al rependre el viatge, y queda Manresa, enfilada en el turó y coronada per l'Església fosca y feixuga, perdent-se en llunyania, mentres desfilen nous camps y passen noves estacions, duentnos cada una d'elles l'alegria de que va acabant-se el viatge. A Manresa s'ha ajuntat a nosaltres el president del C. N. R. de aquella població, doctor don Manuel Font. Al cap de poques estacions, en Pere Corominas ve a ferms una visita, y la seva agradosa conversa ens fa oblidar que encara falta molt pera arribar a Lleida.

Quan al cap d'una bella estona ens deixa pera tornar ab en Valles y Ribot, ens sembla que aquell parentesi no ha durat ni cinc minuts. Però, gracies als Déus!, ja'ns anem acostant al terme del viatge: a Tàrraga puja al tren el patriarca dels republicans de Lleida, don Manuel Perefí. El temps passa. Es ben fosc y no veiem sinó els fanals de les estacions que anem deixant enrera. Són dos quarts de nou y comensam a cobrar quantes hi falten. Quatre, tres, dues, el tren fa trepidar el pont sobre'l Segre, ja som a Lleida!

L'arribada

L'andén es ple a vessar. Ombren les portelles y ens interroguen: «On són els diputats?» «Qui ve ab vosaltres?» Un formidable aplaudiment ressona: un grup ha descobert an en Valles y Ribot y an en Corominas y els ovaciona: tota aqua la gent va acostant-se an ells y saludant-los. Passa una bella estona fins que podem sortir de l'estació. Ho logrem a un quart de deu y tots ens dispersem pels carrers de la ciutat. Ningú se recorda ja del brenar de Manresa!

Havent sopat. — A la Joventut Republicana. — A esperar els que arribin

En l'esplèndid local de la Joventut Republicana ja no hi cap més gent. Les taules fan miracles pera deixar lloc a tants cafès. En el fondo catorze senyeres desplegadas pregonen catalanisme y llibertat. Entrem a la redacció de «El Ideal» y els companys de l'estimat confrare ens reben ab amabilitat exquisida. Ab tot, estan amoinats, se'ls hi coneix, y es perquè'l governador persisteix en la seva negativa de deixar dur les senyeres desplegadas. Com que li han invocat la Democràcia dels seus principis, sembla que ha transigit quelcom: deixarà que s'exhibeixin les banderes al miting, però no vol que's duguin desplegadas pel carrer ni a la festa a les barques den Tòfol. (Què hi farem! La bella festa de la tarda perdrà forsa d'aquesta alegria que escampa una senyera desplegada.)

La gent està entusiasmada. Se venen ja els portifolis commemoratius de l'Aplec, que han sigut bellament editats per «El Ideal». També venen uns distintius pels concurrents a la festa de demà y no cal dir que'l nostra traú floreix en una ciutat catalana, altres dues emblemes de la República, altres les dues coses... Se fa una mica tard y els trens estan pera arribar... Una bella gentada fa via cap a l'estació que torna a omplir-se y a animarse com a la tarda... Campanades d'avis... Un tren que xucla llunyà y va apropant-se y arriba majestuosa y fumegant. Les salves d'aplaudiments se repeteixen: per la lleia directa arriben en Moles, en Nogués, en Junoy y els republicans de Manresa y de Vilamajor; per Tàrraga, el diputat provincial Emili Folch, en Jaume Carrer, els republicans de Reus, Vendrell y Pla de Cabra, els del C. N. R. dels districtes tercer y quart de Barcelona y els de «Sang Nova», d'Hostafrancs; de Madrid en Joaquim Salvatella... ¡Qui es que ha gosat dir que no seria un èxit l'Aplec de Lleida!

La diada de diumenge

El rosari de l'aurora

El cronista ha tingut la sort de florir-se aviat. La seva cambra dona sobre un carrer estret y silenciosos on la lluna cau solemniat y augusta y la veu del sereno sembla deturar-se curiosa en totes les balconades. La nit s'ha passat en un somni, però heusquí que encara es ben fosc, que un estrèpit de miques desatendades ressona en el carrer estret. Són dos quarts de cinc y passa el rosari de l'aurora ab el seu deliciós segell característic. El cronista no ha vist res tan sobriament còmic com aquella curria

El sol liberal dispersa als nivells reaccionaris

Quan ens alocem un moment de tristesa ens embarga. ¡Mal dimoni de temps! pensem, y es que'ls carrers són tots molts y una petita pluja va calent l'ata y amentadora. Una nuvolada grisa y espessa se cerneix sobre la ciutat y una nuvolada de tristesa sobre les ànimes... ¡El temps passa, y vora de les nos obrim el cor a l'esperança: els nivells se van fent primes, diafan, un cel blau molt palid se transparenta un moment anunciant a un raig de sol que rom triomfant com la llansa d'un Déu atant, mentres una veu argentina de mainada entona joiosa pels carrers: «¡Fa sol y plou — les bruixes se pentinen!»

Dia polític: cap als Camps Eliseus

A dos quarts de deu ens en anem cap a la Fonda d'Espanya ont para el nostre director que ja està lleuat, poc a poc van compareixent tots y fem via cap als Camps Eliseus ont ha de celebrarse el miting.

Al matí ha arribat en Llarí; al mateix moment d'arribarhi nosaltres, els Camps ho fa l'automobil den Laureà Miró, que ve corrent y bufant com un diable, doncs, al sortir de Barcelona ha tingut xapane y ab això han perdut més de dues hores. Ens extasia la bellesa del passeig, del bellíssim passeig de Lleida ombrejat per l'altrivia brancada dels platans que forma encara un dossier de verdor ont els aucells hi canten. Hi ha una cosa que'ns fa riure per la seva ignorancia: als entorns del teatre hi han més de 200 civils, també n'hem trobat de disseminats pel tracte: estan muts, quietos, ab consciencia del ridicle que fan. Ho diem y un company ens dona una noticia: el dia abans al seminari van fer festa perquè van allotjarhi qui ho sab quants de civils y no podia fersi classe, y el company afegeix de comentari: «¡Ja ha lograt quelcom el nostre Aplec!»

El teatre es ple de gom a gom

Hi han més de 3,000 persones

L'aspecte del teatre dels «Camps» es imponent. Recordo les grans solemnitats polítiques de Barcelona. Una multitud immensa s'hi apinya per totes bandes apretant-se, compriment-se pera veure si poden entrar cabuda als qui esperen defora. Els oradors se retrassen una mica y el públic sent la frisança d'escoltarlos; al fi apareixen y un aplaudiment formidable's saluda.

El miting

L'excés d'original ens impideix donar avui una ressenya dels discursos del miting, dels que demà publicarem extensa informació. Sols podem donar als nostres llegidors una impressió de lo important que va resultar l'acte, en el qual els diversos oradors exposaren ab gran eloquencia tots els punts de vista del programa de l'U. F. N. R., essent delirament ovacionats per la grandiosa gentada que omplia el teatre.

L'apec

Són les tres de la tarda. El sol ha triomfat definitivament de la grisor del temps y un cel esplèndid s'estén per damunt nostre. La tarda convidà a l'excursió, les barques ja'ns esperen y no passa gaire temps, que la primera ja solca l'heura y afluixa la brillant corrent del Segre. Corrent avall, portem una bella rapidesa y per fentse l'illusió de que realisem un gran viatge parlem fins de naufragis y totes pensem llavors, ab esgarriansa, ab lo poc agrados que fora tornarse peixos contra la nostra voluntat. La visió del riu es verament esplèndida: anem devalant entre les dues vores d'un paisatge variat y bellíssim, y deixant enrera a la ciutat que sembla una velleta blincant sobre un espill pera rememorar anyorades frescos de joventesa. Ens apropem a un lloc ont la corrent se fa més ràpida y el xarxarot de l'aigua fa creure en la possibilitat d'una resclosa. Els barques ens tranquil·len: són petits salts d'aigua que s'aprofiten pera les manegues de pescar; tres pals que aguanten una xarxa en la qual se precipiten els peixos arrossegats per la rapidesa de l'aigua. Quan salvem l'obstacle a gran velocitat l'impressió es parella a dels water-chutes y aquesta impressió se repeteix encara tres o quatre voltes, y ens anem acostant a les «barques» del Tòfol. Un bell espectacle ens acompanya tot el camí: una filera inacabable de gent camina per la vora del riu, y quan passa una barca ont hi han diputats els ovaciona ab aplaudiments y un bell volterat de mocadors. De tant en tant un tricorni sorgeix damunt de la ribera

Al teatre Espanyol hi tindrà lloc una funció extraordinària el dijous, 27 d'octubre, a benefici de la Creu Roja. Se posarà en escena el "El contrabando". Hi tocarà la Banda Municipal.

PILOTA BASCA. — Dos partits van jugar-se entre aficionats diumenge al matí: el primer Coma y Bargaño contra Romagosa y Torres; tots quatre jugaren molt bé, sobressortint els dos saquers i fins en Coma en algun tant en demostrà que comença a tenir un cert domini de la pilota; guanyaren en Romagosa que també jugà molt, i en Torres, per vuit tantos.

En el segon partit, contindien el madrileny Revilla i els primers endugueren el partit sense gaire resistència per part dels contraris, en Llopert estava quelcom insegur i el seu saquer tampoc no estigué lo afortunat d'altres vegades; aquest bon aficionat si no jugués tan boja ment a la pilota, ho faria molt millor; dels guanyadors, en Romagosa admirable, sapiguem-ne gaire que guanyés sols per una cosa que francament li hem de dir: per les pretensions que agafà, ara ja's creia ésser el primer saquer de la Societat. Calculin després d'aquest partit!

Y fins diumenge, que veurem reaparèixer al simpàtic Agudinet Bo.

—BRICHS, sombrero, ARCHS. 4.

Avui se verificarà en el teatre Còmic el benefici del primer actor Alfons Artega. Tenint en compte les simpaties que gosa el beneficiat no dubtem hi haurà una bona entrada.

L'Ateneu Obrer de Barcelona ha obert la matrícula d'un curs d'alemany, ensenyat pel mestre don Venanci Durán. Aquesta classe tindrà lloc els dimars, dijous i dissabtes, a les nou del vespre.

El divendres al vespre, el Centre Excursionista celebrà la sessió inaugural del curs de 1910 a 1911, assistint-hi nombrosa concurrencia, estant-hi representats diferents entitats literàries, científiques, artístiques i esportives, ademés de la del senyor president de la Diputació Provincial.

El secretari don Pere Doménech i Rovira donà lectura de la Memoria ressenyant els actes efectuats durant el curs anterior, que's distingí per lo ben escrit i per lo detallat, donant clara idea de la vida activa del Centre. A continuació el president don César A. Torres llegí el discurs presidencial, treball molt notable per lo erudit, que versava sobre la conveniència de que's excursions fessin sa atenció en determinar els límits naturals de les diferents comarques, per poder formar un exacte mapa de Catalunya, que serà un dels punts a que encaminem son objecte! Congrés Excursionista que's celebrà a Lleida en la vinent primavera. Abdós treballs foren molt aplaudits.

Per a tractar d'assumptes importants se convocà als operaris confiteres i pastissers a la reunió general que tindrà lloc a les nou d'aquest vespre.

L'Escola Catalana Mossen Cinto celebrà el repartiment de premis al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria, el diumenge que ve a la tarda.

A les onze d'aquest matí el doctor S. de Selvera, de Nantes, donarà noves explicacions sobre la tela plàstica de La

La Famys para aparells inamovibles y altres aplicacions. Al mateix temps dit doctor farà experiments sobre una nova màquina de desinfecció, destruint, ab l'ajut de dos a quatre segons, els microbis més dolents para l'organisme.

Dita explicació serà a la Facultat de Medicina.

La Lliga de Defensa Industrial y Comercial comença a reparir les convocatòries para la reunió general de síndics que en son local social hi tindrà lloc diumenge, a dos quarts de deu del vespre, para oposarse als projectes del ministre d'Hisenda.

Durant la darrera setmana la Caixa de Pensions para la Vellesa y d'Estatvis ha rebut per imposició la quantitat de 75 mil 952 pessetes y ha pagat per reintegrament d'estalvi y per plasses mensuals de pensió 56.505 pessetes, havent obert 71 lletres noves.

—La Llenceria Casa Macià, Fontanella, 7.

FILLS DE F. MAS SARDÀ
RAMBLA DEL CENTRE, 20. - BARCELONA
Negociem els cupons Amortizable 5 per 100, vençiment 15 de novembre.

L'aeròdrom de la Baayello, prop de Douai. El capità, pilotant un aparell de guerra militar acabava d'efectuar a dos quarts de quatre un vol de qualques minuts a un centenar de metres d'altura y acabava de girar para tornar a l'aeròdrom ab l'intenció d'aterrissar en vol planer quan, de sobte, se'l vege caure a gran velocitat. Tot a seguit acudí la gent a prestar auxili al capità Madiot, trobant-lo ab el crani fracturat.

La mort havia estat instantània. El cos fou portat a l'Hotel Dieu de Douai.

El desgraciat capità Madiot es el segon aviador militar que's mata.

Sigueren les causes de l'accident que ha ocasionat la mort de dit aviador.

Examinats els restes de l'aparell s'ha vist que cap dels orgues essencials de l'aeroplà estava fet malbé.

Se creu, ab tot, que l'accident pot ésser degut a manca d'experiencia de l'aviador, puig feia poc temps que triplava aeroplans.

PROYECTOS DE FOMENT
Madrid, 24 octubre. — El dimars vinent donarà lectura al Parlament el ministre de Foment de dos projectes de llei.

Un se refereix a la reorganització de les Cambres de Comerç responnent a les aspiracions formulades per aquests organismes.

L'altre refereix a ferrocarrils secundaris, para que hi hagi, dintre d'un pla prudencial, una xarxa de ferrocarrils secundaris que respongui a les necessitats de la nació.

Les principals bases d'aquest projecte són les següents:

No's faran concessions a particulars ni a societats, sinó que seran de compte de l'Estat.

Fets els projectes, se tindrà a subsistència la construcció ab arreglo als pressupostos que s'indiquin.

L'Estat serà el propietari del ferrocarril, donant una participació al constructor, que variarà entre'l 5 y el 15 per 100, y a la qual s'assignarà un interès anual del 4 per 100.

Se consignarà una anyalitat para amortitzar aquesta participació en 99 anys.

L'exploitació se farà pel constructor, ab arreglo a una fórmula que representi els costos de l'exploitació.

Si hi hagués pèrdues, les suportarà aquest, y si hi hagués ganancia, se destinarà d'elles el 30 per 100 a l'Estat y el 20 per 100 al constructor, sempre que no cobreixi l'interès corresponent a la participació que se li dona, y si excedeix, se repartirà per meitat entre l'Estat y el constructor.

LA CONDEMNACIÓ DE CRIPPE
Londres, 24 octubre. — En el moment de pronunciar la terrible sentència que condemnava a mort al denista Crippen, el president del tribunal, lord Alverston, tingué la franquesa o la crueltat de fer saber al condemnat que no's fes il·lusions respecte a poder ésser indultat de la pena de mort.

En Crippen serà penjat.

Miss, Le Nève, l'amiga del doctor serà jutjada demà.

Se creu difícil arribar a provar la seva intervenció en el crim, car el doctor en les seves declaracions cuidà molt de no comprometre a la seva amant. Per això s'espera que no serà condemnada.

DE PORTUGAL
Lisboa, 24 octubre. — El ministre de Hisenda y Machado dos Santos assistirà ab a la correguda de braus, essent aclamats.

Avui se publicará un decret suprimint la facultat de Teologia de Coimbra, abint la jurisdicció acadèmica, suprimint el jurament que presaven els estudiants y catèdres y creant cursos lliures.

Quatre mil dependents de comers han complimentat al quefe del Govern demanant el compliment del descans setmanal.

En desembre se promulgarà la llei del divorci.

En Machado dos Santos publicarà un periòdic de la extrema esquerra titulat «l'Intimidant».

EL TEATRE NACIONAL
Madrid, 24 octubre. — Sembla que's conservadors no's mostren disposats a que's consignin en els pressupostos d'aquest any cap partida para la construcció d'un edifici destinat a Teatre Nacional.

NOVES DE GOVERNACIÓ
Madrid, 24 octubre. — El subsecretari del ministeri de la Governació senyor Ferrández Latorre ha manifestat que'l senyor Merino no podrà retornar avui de Barcelona per no haver acabat encara les seves gestions para solucionar la vaga de Sabadell y altres.

Ha dit també que les noves de Valencia confirmen que segueix l'entusiasme pels reis.

SUBSTITUCIÓ DELS CONSUMS
L'arcalde senyor Francesc Rodríguez ha visitat al ministre d'Hisenda, entregant-li el projecte de substitució de l'impost de consums, aprovat per la majoria de l'AJuntament.

La substitució d'aquell impost se compensa establint un altre sobre la carn, el gel, la cervesa, els llugers de casa, els solars sense edificar, el joc y apostes, carneges de luxe y patents para la venda de vins.

"SE DICE..."
Madrid, 24 octubre. — «España Nueva» publica un solt titulat «Se dice...» exponant que entre una sogra y una nora hi ha molts disgustos.

Afegeix que nols ha pogut pagar-se ni pias de l'emprèstic particular fet al banquer Rostchild.

Afirma que part de les primes de l'emprèstic de 1.500 milions s'aplicaran a reamortisar a un famós banquer y que si el ministre d'Hisenda no tira endavant aquest emprèstic, tindrà que retirar-se a la vida privada.

Acaba afirmant que les oscil·lacions que la Borsa va acollir el projecte de la real casa beneficiaran a algú.

ELS CONSERVADORS
Madrid, 24 octubre. — En els cicles polítics es comentadíssim l'article de fons que publica «El Debate» sobre les dificultats que troba el partit conservador, lo que es causa de desavinencies entre's problemes de dit partit.

Anuncia la propera retirada del senyor Maura.

La nova de que en cas de retirarse a la vida privada el senyor Maura, s'encarregaria de la qüestió del partit el senyor La Cierva, els conservadors la qualifiquen d'infundat, assegurant que ara estan més units que mai encara que reconeixen que trigarà molt de temps el senyor Maura en tornar al Poder.

El senyor La Cierva ha manifestat que

s'extranyava de que després d'una campanya de tres anys contra el partit conservador, se següeix donant crèdit als infundats.

Seguim el nostre camí, ha dit, sense preocupar-nos de les campanyes insidieuses.

VAGA GENERAL
París, 24 octubre. — Els carreters, carregadors y desemballadors, de Marsella, han votat la vaga general acatant la resolució 5.000 obrers.

CONTRA LA REPRESENTACIÓ PROPORCIONAL
Berna, 24 octubre. — El poble suís ha rebutjat per 262.066 vots contra 239.928 la representació proporcional para l'elecció del Consell nacional y la Cambra dels diputats.

LA POLITICA GREGA
Atenes, 24 octubre. — En la Cambra dels diputats hi ha hagut un debat extens y acalorat, després del qual el quefe del Govern ha presentat la qüestió de confiança.

Molts diputats han abandonat el saló de sessions, quedant sols en el mateix 168 representants del país.

Això ha obligat al president a alçar la sessió.

El quefe del Govern, senyor Venizelos, ha dit que la retirada dels parlars de Rallis y Manomichalis la considera com a falta de confiança de la Cambra y que per lo tant pensa presentar la dimissió del ministeri.

UNA ACLARACIÓ
Roma, 24 octubre. — El «Corriere della Sera», orgue oficiós del Vaticà, diu que l'heretge cridat a Roma al Nunci a Lisboa no significa la supressió de la Nunciatura.

Se tracta únicament d'una mida provisional.

El Vaticà deixa para més endavant l'adopció d'una mida definitiva, qual tindrà y sentit no poden dir-se, encara que l'actiu del Govern portugués no permet formular provisions optimistes respecte les relacions futures entre Portugal y la Santa Seu.

Mentres s'arriba a una resolució definitiva sobre'l particular, el secretari de la Nunciatura permanixerà a Lisboa custodiant l'Arxíu.

ALTRES NOVES
Lisboa, 24 octubre. — El ministre de Justícia ha disposat que no siguin expulsats els religiosos portuguesos menors de edat abans de que compleixin el servei militar.

Sembla que la propera setmana reconeixerà la República totes les potencies.

Se sab positivament que en Guerra Junceira s'ha nomenat a representant al Brasil a Anton Luis Gomes, actual ministre de Foment.

El substituirà interinament en Machado.

Para desempenyar la cartera d'Estat se nomenarà al director de «La Lucha» en Brito Camacho.

MÉS NOVES DE PORTUGAL
Lisboa, 24 octubre. — L'embaixador portugués prop del Vaticà ha sigut reduïda a la categoria de Legació.

—Se sab que'l Govern de l'Argentina enviarà dintre de poc les cartes credencials reconeixer a la nova República.

El Nunci del Papa en aquesta capital ha declarat que si el Govern de la República concedeix a la Iglesia la llibertat a que aquesta té dret, avinentes el Govern a una solució acceptable respecte a les ordes religioses el Vaticà trobaria un petit consoli y no li dolidria tant la desaparició de la monarquia.

LA MALALTIA DEL PAPA
Roma, 24 octubre. — Diu el «Messaggero» que'l Papa està sofrint un fort atac de gota, havent-li els metges recomanat el més absolut repòs.

PORT LLIURE
Berlín, 24 octubre. — S'han rebut aquí notícies de que s'ha celebrat a Port-Arthur la solenne cerimonia de declarar aquell port lliure para'l comerç de totes les nacions, assistint a la mateixa alts funcionaris representant als governs de Xina y del Japó.

PRÓXIM MATRIMONI
Roma, 24 octubre. — A Moncalieri s'ha fet avui públic legalment el pròxim matrimoni del príncep Víctor Napoleón pb la princesa Clementina de Bèlgica.

El casament se celebrará el dia 14 del pròxim novembre en el castell de Moncalieri y serà conegrat pel bisbe Biella.

MÉS DE LES REUNIONS
DELS CONSERVADORS
Madrid, 24 octubre. — Un significat conservador deia avui en els passadissos del grup ginyat que no hi hauria cap problema del partit hi assistiren els senyors Maura, Dato, Besada, Allende Salazar, Sánchez Guerra, La Cierva y Bugallal, tractant de la conveniència de crear fons para atencions del Circul Conservador.

Se cambiaren impressions sobre temes d'actualitat. Afegeix que en dita reunió no hi hagué censura para'l senyor Canalejas ni para'l Govern, però va tractarse de la intervenció del rei davant la campanya crítica dels periòdics radicals, reconeixent l'impossibilitat de les mides sense'l pons curs del Parlament.

«La Epoca» desmenteix la retirada del senyor Maura.

DICTAMEN FAVORABLE
Madrid, 24 octubre. — En el Senat s'ha reunit la subcomissió que enten en el restabliment de les garanties constitucionals a Biscaia, dictaminant en sentit favorable a l'abocament de la suspensió.

EN MELLA A MADRID
Pamplona, 24 octubre. — En el sudorós país ha marxat cap a Madrid el senyor Vázquez Mella, acompanyat d'un redactor de «l'Echo» de París, encarregat de fer ample informació del debat polític que promouirà al Congrés el senyor Mella.

LA FESTA DEL PEIX
Madrid, 24 octubre. — Demà, a la vila de Banyoles se celebrará la festa nomenada del peix, primera d'aquest genre que s'ha organitzat a Espanya, destinada a la propagació y conservació dels diferents peixos que's crien a l'aigua dolça.

RECEPCIÓ
Madrid, 24 octubre. — En l'Hotel Ritz s'ha celebrat ab gran solennitat la recepció dels delegats estrangers que han vingut para assistir al Congrés de la Tratat de blanques.

EL "606"
Madrid, 24 octubre. — El ministre de la Guerra ha autoritzat l'instal·lació d'una Clínica a Carabanchel para aplicar la fórmula 606.

Dirigirà la Clínica el doctor Morandí metge militar que ha tomat l'Almadrara d'estudiar l'aplicació de dita fórmula.

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANJER

El senyor Merino a Sabadell

(Per correu y per telèfon)

Espanyol

Sabadell, 24, a les 11:15.—Cap a tres quarts de onze, han telefonat a l'Arxíu de l'Arxíu del Govern civil de la província, que el ministre de la Governació, el governador y llurs acompanyants acabaven de sortir en automòbil cap a aquesta ciutat.

An aquella hora l'animació en les Cases Consistorials era ja gran. Seguidament anaven arribant els regidors, les autoritats sabadellenques, els quedes de la guardia civil, comissions y representacions, etcètera, etc.

També tinguerem el gust de saludar-hi a diversos companys de la premsa barcelonina, arribats en els primers trens.

En l'express de les nou arribà també el diputat pel districte, nostre amic senyor Cruells.

De cada poble per on passava'l ministre ho telefonaven a l'Arxíu d'aquí. Així se pogué saber, cap allí a les onze, que un dels trens automòbils que formaven el seguici del ministre havia tingut un «panne» en el terme municipal de Rubí. L'automòbil era'l del marquès de Vilanova y Geltrú y en ell hi anaven ab aquest, alguns dels diputats que vingueren de Madrid ab el senyor Merino.

Parlant ab els obrers y els patrons

Els periodistes hem preferit deixar a tots aquells senyors que fessin tertúlia a Ca la Ciutat, bo y esperant l'arribada del ministre y ens hem dirigit cap a l'edifici de la Federació Obrera para conèixer la opinió dels obrers respecte al viatge del ministre y la situació d'aním que acudiren a l'entrevista a què's convocaria el senyor Merino. Lo mateix esperaven fer ab el element patronal, para conèixer l'opinió d'abdues parts en lluita y para transmetre a nostres lectors una y altra, lliurement, imparcialment.

Quan arribem al local que en el carrer de l'Estrella ocupa la Federació Obrera el trobarem ple de gent, sobre tot de dones. Abaix s'hi estava fent, aleshores, el repartiment diari de queviures a les famílies dels vagues.

Varem passar per entre aquella gent que's saludaava afectuosament y pujarem al pis de l'edifici, en una de les dependències del qual estava reunit el Consell de la Federació, baix la presidència del Brí Lladó, en el qual hi tenen dipositada tota la seva confiança's vagues.

Preguntarem en el Lladó que es lo que se proposaven dir els obrers al ministre y ens respongué que li plantejarien immediatament de ésser rebuts per ell, la qual cosa, fora la de reunir-se, baix la seva presidència y ab assistència dels periodistes (així para ésser que's tergiversessin després els fets), patrons y obrers, para a clar y no sentir an aquests per separat.

«Si els patrons no accepten aquesta entrevista, acabem dient en Lladó, no hi ha tan sols possibilitat de que s'arregli res».

Ens desfoguem després Lladó y dels seus companys y retornarem a Ca la Ciutat, ont ja sabíem que hi trobaríem als representants de l'altra part, els patrons.

Y en efecte, dalt mateix de l'escala, ens trobarem ab el regidor y president de l'entitat patronal, don Silvestre Romeu, que ha portat ab el mateix empenyo y decisió que en Lladó la dels obrers, la defensa de la causa dels patrons.

El senyor Romeu tingué també para nosaltres afectuosos paraules. Com altres patrons, ab els quals havíem parlat també, se'n mostrà senyor Romeu molt pessimista respecte al resultat de les gestions, sinista respecte al resultat de les gestions del senyor Merino.

«Es difícil, si no impossible, trobar una solució — ens digué el senyor Romeu. — Y encara que's trobés, encara que's reanés el treball, la solució no seria més que momentània y passatgera. Perquè hi han dificultats econòmiques, avui inevitables».

E'any passat els fabricants varen treballar molt, enviant a les nostres cases consumidors, gran quantitat d'existències. Però aquest estiu no ha fet calor y les cases consumidores s'han quedat ab gran part dels genres. Així significa que engany treballarem poc y que no tindrem que emprar molts obrers».

Y si ara tornessin a ca, diemets, no n'hauríem de despatxar molts després, y així seria un cau de nous conflictes. I més, fora així una hipòtesis que no s'avé ab el meu caràcter».

Li varem donar compte al senyor Romeu de la decisió dels obrers, de l'amenament al ministre que convocà plegats a obrers y patrons, y li preguntarem si aquests acceptarien assistir a l'entrevista.

«El senyor Romeu refusà contestar la pregunta, però ens digué que ell per la seva part no estava pas decidit a ferho per motius de dignitat personal, per haver sigut insultat en diverses fulles publicades pels obrers».

L'impressió que'n traguérem d'aquestes converses fou molt pessimista.

L'arribada del ministre

Ab aquestes converses anà passant el temps y la Casa de la Ciutat s'anà omplint. L'arribada del ministre era ja imminent.

Una doble línia de guardes civils de cavall se situà a la plassa don Pi y Margall, de cara a la Casa de la Ciutat, y a les 11:25, un toc de corneta anuncià l'entrada a la plassa, de l'automòbil que portava al senyor Merino.

La banda de cornetes de la mateixa fonsa pública, tota la «Marcha real» y els senyors Merino y Muñoz descendint del vehicle y entrant a la Casa de la Ciutat ab el senyor Merino y darrera d'ells els senyors Soldevila, diputat; Cortina, secretari del ministre, y Lou, quefe de la Secció política del ministeri, els quals venien en un altre automòbil.

No se sentí ni un sol aplaudiment, ni cap visca. La gentada que hi havia a la plassa, composta en sa major part de vagues, no mostrà ni que's curiositat.

A Catalunya, els ministres de la monarquia no poden produir en el poble altra cosa que curiositat.

Al peu de l'escala de les Cases Consistorials l'arcalde de Sabadell senyor Girona, donà ab breus paraules, la benvinguda al senyor Merino y aquest, després de presentar-se al primer pis del Palau, dirigint-se de dret al Saló de sessions.

En aquest, que encara conserva alguns senyals de les dèdies tràgiques de la revolució de l'any passat, l'arcalde feu al ministre les presentacions de consueït.

Els que desfilaren per davant del senyor Merino en aquella petita recepció, foren: els regidors senyors Cusidó, Ribera, Pulit, Tratal, Tres, Masllovet, Sala, Saló, Romeu y Girona; el jutge municipal don Francisco Barata, y el suplent don Josep Manau; el fiscal municipal senyor Molins Volla; el director del Banc de Sabadell senyor Riera; el quefe de correus senyor Durán; el coronel de la guardia civil senyor Ibáñez; el tinent coronel senyor Ponte y el capità senyor Tejada; el quefe del Comité canaleja senyor Bruja, y quatre clergues de les diverses iglesias de Sabadell.

El senyor Merino fou saludat també pel diputat senyor Cruells y pels periodistes barcelonenses.

Poques estones després, arribà l'automòbil que sofria una «panne» durant el camí. En ell hi anaven els diputats a Cortina senyors Barriovero, marquès de Vilanova y Geltrú, César Ducías, Quirós y Amós Salvador y Carreras.

Les entrevistes

El senyor Merino recorregué l'edifici y després descansà breus estones, esperant l'arribada dels comissionats obrers, als quals envia a buscar immediatament de arribar.

A les 12:20 arribaren els comissionats obrers, que eren els següents:

Representant dels tèxtils, Joan Bosch; id. dels barbers, Josep Montpel; id. d'aparells y tintes, Antoni Vila; id. dels metal·lúrgics, Josep Borrell y Magí Marçó; id. dels pintors, Joaquim Viñals; id. dels fusters, Miquel Llovet; id. dels carreters, Pere Vallès; id. dels estanyers, Domingo Montecó; id. de les Arts del Llibre, Norbert Salvador; id. dels paletes, Antoni Gallinat.

Els obrers, don ja ens digueren a nosaltres, lo primer que demanaren al ministre fou que convocàs una entrevista de ells y els patrons davant d'ell y dels periodistes. En aquesta entrevista li digueren que presentarien als patrons les següents demandes, com a bases para solucionar el conflicte:

Primera. Reconèixer els patrons oficialment la Federació Obrera.

Segona. Abonar-los els patrons les dues terceres parts dels jornals perduts.

Tercera. Anar de comú acord patrons y obrers para reparar el treball.

L'entrevista entre'l ministre y els obrers fou molt afectuosa, sortint aquells molt complacuts.

Segons sembla, el senyor Merino digué als obrers que no trobava exagerades les seves peticions y faria tot's els possibles para convèncer als patrons de celebrar a reunió demandada per aquells, a la tarda mateix o demà, a Barcelona.

Després d'aquesta conferència, el senyor Merino cridà als patrons. Aquests sembla que li manifestaren no tenir inconvenient en acceptar la primera base y la darrera, encara que condicionalment. Per lo que toca a la segona, sembla que no hi estiguessen del tot conformes.

Se convocarà també, en celebrant noves reunions, però sense deixar-hi entrar als periodistes, a lo qual s'oposaren els patrons.

A dos quarts de tres terminava la reunió ab els patrons.

Dinar y visites

Sorint de l'entrevista ab els patrons, el senyor Merino y els seus acompanyants se dirigiren a l'Hotel Espanya, ont se'n havia preparat dinar, depressa y corrent, puig no era intenció del senyor Merino que'l dinar a Sabadell.

No hi ha solució per arà

Sabadell, 24, a les 19:45.—Chp a les cinc han tornat a la Casa de la Ciutat para conferenciar ab el ministre, els patrons.

La Junta directiva de l'Unió Industrial se reuní previament, acordant no acceptar les bases proposades pels obrers y renovar, davant del ministre, les que ells presentaren al governador civil.

Aquestes bases, com es sabut, són:

No abonar més que 15.000 pessetes als obrers en concepte de jornals perduts; quantitat que no alcansa més que als dies y als obres que afectà el «lock-out».

Aquesta base dels patrons es la oposada a la segona dels obrers, que hem transcrit.

Y no reconèixer ara la Federació Obrera, per creure que ja està reconeguda per l'Unió Industrial y per tots els patrons, para una practica de més de deu anys.

Aquestes bases foren comunicades al ministre pels comissionats obrers.

Després dels patrons entraren novament a conferenciar ab el ministre, els comissionats dels obrers.

El ministre els comunicà les proposicions dels patrons, cosa que segons ens digueren, ja tenien per descomptat els obrers.

Malgrat això, el disgust d'aquesta era manifest. A les set tocades, sortiren els obrers de l'entrevista.

Para avui

El ministre, no donant encara la oïra per produir, va demanar a patrons y obrers que volguessin celebrar l'entrevista demandada per aquests, en el Govern civil de Barcelona.

A la fi acceptaren els patrons, y la reunió quedà convocada para avui, a les deu del matí.

Estem, doncs, allí ont estàvem.

Fou una jornada perduda, la d'ahir.

Els periodistes, sobre tot els barcelonenses, se mostraven molt queixosos per no haver pogut entrar a les entrevistes.

Marxa del ministre

Després de descansar a la mateixa Casa de la Ciutat, el senyor Merino y els seus acompanyants retornaren a Barcelona en automòbil, com a l'anada.

Eren tres quarts de vuit tocats.

La fonsa pública tributà al senyor Merino, els mateixos honors que a l'arribada.

El poble congregat a la plassa de Pi y Margall, ont estant ajudades les Cases Consistorials, donà comiat al senyor Merino en la mateixa fonsa freda y silenciosa que a l'arribar.

A Barcelona

Vora les nou arribà a nostra ciutat, procedent de Sabadell, el ministre de la Governació senyor Merino.

Després de canviar de trajo en el G. C. y posarse d'etiqueta, estigué al banquet oficial y a la recepció que's celebrà a la Capitanía general, ab motiu del natalici de donya Victoria Eugenia de Battenberg.

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

EL TEATRE ESPANYOL

Madrid, 24 octubre. — El nou empresari del teatre Espanyol doctor Madrazo, ha encarregat la creació artística del teatre al notable literat en Miguel Ramon Carball, tan conegut en el món teatral per ses aplaudides produccions.

SOCIETATS ANÓNIMES CATALANES

Madrid, 24 octubre. — Una comissió de representants de societats anònimes de Catalunya ha visitat al ministre d'Hisenda para parlar-li dels projectes d'aquest que's relacionen ab dites societats.

El senyor Cobian ha citat als comissionats para aquesta nit a casa seva, a fi d'estudiar deingudament l'assumpte.

MITING COMMEMORATIU

Tortosa, 24 octubre. — S'ha celebrat un miting commemorant la proclamació de la República de Portugal.

L'orde ha sigut complet.

S'acordà telegrafiar al quefe del Govern demanant-li que s'aprovi el projecte de servei militar obligatori.

També s'envia un telegrama al Govern de Portugal.

DECLARACIONS DE CANALEJAS

Valencia, 24 octubre. — Han causat molt bona impressió les manifestacions fetes als periodistes pel senyor Canalejas, respecte alguns assumptes que interessen vivament a aquesta ciutat.

El quefe del Govern digué que està compromès a construir les primeres cases de Correus a Barcelona y Valencia.

Se consignarà para avui 150.000 pessetes als pressupostos.

